

DESÁTEK JE HOSPODINŮV

Kázání ze soboty 20.10.2018 – br. Csaba Čák

Lev 27, 30-33

V mých minulých kázáních jsem se pokoušel přiblížit téma dávání podílu z nabitého jmění zpět Bohu. Nejdříve jsem mluvil o prvních lidských synech Kainovi a Ábelovi jak přinášejí oběti a později o Abramovi, jak předkládá Bohu, skrze kněze Melchisedeka desátek z nabytého jmění při záchraně Lota.

Jak je to s biblickým desátkem? Odkud pochází? K čemu sloužil, slouží dnes?

Celý koncept dávání pojmenovala církev názvem Křesťanské správcovství. Z knihy Genesis se dozvídáme zprávu o tom, že na počátku stvořil Bůh člověka a umístil jej na naši zemi. Bůh tím určil smysl života lidí. Bohu všechno stvoření patří. Bůh člověka povolává, aby byl správcem všeho, co je mu svěřeno. Máme odpovědně zpravovat svěřené stvoření. Bůh svěřuje své stvoření do péče člověku. Je to velká pocta, odpovědnost a závazek. Můj životní prostor, prostředky i schopnosti by měli sloužit k péči o stvoření.

Dokonce i naše české trestní právo zná pojem „jednat s péčí řádného hospodáře.“ Členové statutárních orgánů, starostové a další mohou být postihováni za to, že nejednali při výkonu své funkce s péčí řádného hospodáře.

Křesťanské správcovství vychází ze skutečnosti, že Bůh je Stvořitelem (Gn 1,1). Aktem stvoření je Bůh vlastníkem všeho. (Ž 24, 1.2 Hospodinova je země se vším, co je na ní, svět i ti, kdo na něm sídlí. To on základ na mořích jí kladl, pevně ji usadil nad vodními proudy.

(Žalm 50,10-11; Ag 2,8). Bůh náš svět nejen stvořil, ale také jej i udržuje Sk 17,28 *Neboť v něm žijeme, jsme, pohybujeme se.*

Člověk tedy nikdy není vlastníkem, ale pouze správcem toho, co mu bylo svěřeno.

Jedním ze způsobů uznání toho, že Bůh je Stvořitel je dobrovolné odevzdávání podílu z toho, co bylo člověku svěřeno. SZ biblické texty hovoří: Lev 27,30.32 *„Všechny desátky země z obilí země a z ovoce stromů budou Hospodinovy; jsou svaté Hospodinu. Každý desátek ze skotu a bravu, každý desátý kus, který při počítání prochází pod holí, bude svatý Hospodinu.“*

Desátek patří Bohu, a proto je svatý. Nestává se svatým nějakým aktem posvěcení, ale je svatý svojí podstatou. Není součástí našeho majetku. Proto je nesprávné hovořit o "placení desátku", jako kdyby to byl jeden z výdajů, který musím zaplatit. Protože desátek od počátku patří Bohu, mne nikdy nepatřil, byl mi propůjčen, já ho pouze vracím. Nemohu platit tím, co moje není.

Mnohé staré kultury, které se s lidem Izraele potkávali také znali placení desátků a přinášení obětních darů. Desátek se přinášel do chrámu, nebo na královský dvůr. Někteří historici o tom píší také jako o tzv. krmení bohů. Na rozdíl od Biblického desátku okolní národy přinášeli oběti proto, aby si své božstvo, nebo krále naklonili na svoji stranu, aby je získali pro svůj záměr. Z desátkem nejde manipulovat Boha, ani bližního.

Desátek se počítá z "přírůstku" nebo „ze zisku“, dnes z výdělku. Tento nárůst majetku je vždy výsledkem Božího požehnání **Lev (3 Moj) 26,3-13.**

Boží stvoření bylo založeno Hospodinem, který o svůj svět nadále pečuje. Snaží-li se

stvořené bytosti dodržovat Hospodinova nařízení / Bůh dává své požehnání a růst. Déšť ve vhodnou dobu, pokoj zemi, vítězství nad nepřáteli, zdravé potomstvo... Z přírůstku poté člověk vrací Hospodinu 10%.

*Desátek je určen pro svaté cíle. Desátek se měl přinést Lévičům, kterým patřil, jako "mzda" za jejich službu **Nu 18,21-32**.*

Jozue 12 až 14 kap.

Po tom, co Boží lid doputoval pouští do zaslíbené země a postupně ji dobýval, byla rozdělena mezi jednotlivé kmeny. Až na jeden kmen-Lévijce, každý obdržel podíl půdy a města pro život. Lévičům byla pouze zapůjčena města uprostřed jednotlivých kmenů i s pastvinami. Lévičci dostali za úkol službu v chrámu. Živobytí rodiny pokolení Lévi, služebníků v chrámu, kněží a Velekněží bylo závislé na desátcích a darech, které Izraelci přinášeli k branám měst. Samotní Lévičci ještě obětovali desetinu z desátků, které obdrželi. Desátek však nebyla přímá platba kněžím za úroveň jejich služeb. Desátek se odevzdával Bohu skrze Lévičce. To, jak s desátkem naložit, určuje Bůh, ne člověk, který ho přináší. Kvalita (či úpadek) kněžské služby neovlivňovala povinnost přinášet desátek.

Izraelité odváděli tři rozdílné druhy desátků.

První desátek (hebrejsky מעשר ראשון, ma'aser rišon), byl odváděn každý rok kromě sedmého roku odpočinití a náležel Lévičům:

Numeri 18, 21-32

Druhý desátek (hebrejsky מעשר שני, ma'aser šeni). Ten byl centrálně spojen nikoliv s levijci, ale s pravidelnými svátky v Jeruzalémě, které přikazoval dodržovat zákon. Tyto desátky přinášel jejich majitel do Chrámu, kde je zkonzumoval ve stavu rituální čistoty před Hospodinem.

Deut 14,22-27

Dále se v Mojžišově zákoně setkáme s třetím druhem desátků. V **Deut 14,28-29** je napsáno:

Ve třetím a šestém roce sedmiletého cyklu se pravidla pro rozdělování desátku měnila. První desátek obdrží levita stejně jako v předchozích dvou letech; druhý desátek oproti tomu získá cizinec (hebrejsky: „ger“ – bezdomovec, cizinec, host.)

V **Deut 26,12-14** je opět o tomto třetím desátku psáno:

„Když pak třetího roku, v roce desátků, odvedeš všechny desátky ze své úrody a dáš je levijci, bezdomovci, sirotku a vdově, aby jedli v tvých branách a nasýtili se, řekneš před Hospodinem, svým Bohem: „Vynesl jsem z domu, co bylo svaté, a dal jsem to levijci a bezdomovci, sirotku a vdově, zcela podle tvého příkazu, který jsi mi dal. Nepřestoupil jsem ani neopomenul žádné z tvých přikázání. Nejedl jsem z toho, když jsem měl zármutek, neodstranil jsem z toho nic, když jsem byl nečistý, nedal jsem z toho nic pro mrtvého.“

Nepřinášení desátku se považuje za okrádání Boha **Mal 3,8-9**. Podle textu se za okrádání pokládá také neodevzdávání celého desátku (v. 10). Považovat desátek za součást vlastních příjmů a nakládat s ním podle vlastního uvážení, znamená pro Boží lid okrádat Boha.

Lidé v době proroka Malachiáše považovali svou těžkou finanční situaci za důvod pro neplacení desátků, a to s odůvodněním, že když se do takové situace dostali, je to důkaz

toho, že Bůh neplní svou část smlouvy, nedává jim adekvátní požehnání (Mal 3,14). Bůh to hodnotí jako okrádání a vyzývá takové lidi: "Zkuste to se mnou!" (v. 10), potom, co je předtím vyzval: "Navraťte se ke mně..." (v. 7)

Tisíce, ba milióny lidí, kteří se rozhodli být věrní v této věci, mohou i dnes dosvědčit, že devět desetin s Božím požehnáním je více než deset desetin bez Božího požehnání.

CASD studiem Bible rozpoznala, že desátkový systém je cestou, jak udržet i dnes funkční finanční model. Tento model podpořila svými výroky a viděními také EGW. Z desátků, které CASD vybere jsou financovány mzdy a výdaje zaměstnanců-kazatelů. Výdaje na mzdy by (v ideálním případě) neměli překračovat 50% z vybraných desátků. Zbylé desátky jsou použity na výdaje spojené s aktivitami církevních oddělení (děti, mládež, KD, senioři) a odesílány na vyšší org. složku aby sloužili k celosvětové misijní činnosti. Podobně jako v SZ textech desátky nesloužili na stavby, ale zajištění života kněží, tak ani dnes desátky neslouží na stavby, či opravy budov apod.

Průměrný desátek na jednoho člena CASD v Českém sdružení je 1050,- Kč / měs.

Díky Božímu požehnání, které vylévá na církve v českém sdružení a věrnosti členů v desátkách, se daří každý rok vybrat dost prostředků na život církve. Přeji nám všem ať nám Bůh žehná a zachová nám svoji věrnost. My zase zachovejme věrnost Jemu, a to nejen v desátkách.

Amen